

DE HOOP

ABONNEMENT PRYS :

Voor de Stad 5 fr. per jaer.
 » 5 fr. per 6 maanden.
 » 1-75 fr. per trimester.
 Voor Buiten 6 fr. per jaer.
 » 5-50 per 6 maanden.
 » 2 fr. per trimester.

NIEUWS- EN AENKONDIGINGS-BLAD.

GODSDIENST. — VADERLAND. — MOEDERTAEL.

PRYS DER INSERTIEN :

20 centimen den drukregel.
 40 centimen de reklamen.
 Alle toezending van brieven, geld, enz
 moet ons vrachtry geworden.

Wekelyks verschynende Zaturdags,
 by de kinderen Milis, Uitgevers te
 Sint-Truiden.

Staetkundig Overzigt.

FRANKRYK. — In Parys is de vrees voor oorlog nog altyd even groot. De ongerustheid is niet verminderd, en de bovenheerschende gedachte is, dat er oorlog zal ontstaan, in een meer of min verwyderd tydstop, tussehen Frankryk en Oostenryk, oorlog die op den Italiaenschen grond zal gevoerd worden.

Persoonen die aen den oorlog gelooven, zeggen dat op dit oogenblik de neutraliteit van Engeland werkelyk onderhandeld wordt, en zy beweerden dat die neutraliteit slecht zal bekomen worden, als Frankryk verbintenis neemt van geen stoffelyk voordeel of uitbreiding van grondgebied uit den oorlog te zullen trekken.

De wetgevende sessie van 1859 zal op 7 February in Frankryk geopend worden. De *Moniteur* bevat het dekreet, dat de Senaet en wetgevend korps samenroep.

Niets is moeilijker dan de gesteltenis, waerin zich nu de Keizer Napoleon bevindt, uit een te leggen. Geheel de toekomst van Europa hangt af van dezen wil, zoo ondoorgrondelyk, zelfs aen die welke het meest met den Keizer omgaen, zoo verre dat men zegt, dat hy niet vatbaar is dan op het oogenblik waerop hy het zelfs zal kenbaar maken.

Indien men M. de Rothschild en M. Pereire, M. de Morny en prins Napoleon te raeden gaet, dan zult gy verschillende gedachten vinden. Middertyd zwygt Keizer Napoleon en geeft gehoor, en geen, aen de persoonen die hem omringen.

Niettegenstaende al de tegenspraken, is de *Presse* het dagblad van Parys, welk de ingevingen van prins Napoleon ontvangt.

De verhalen der prefekten, over den staet der geschokte geesten in Frankryk, door den voortgang der oorlogsgerechten, alsook de verhalen der fransche agenten in den vreemde, over de gesteltenissen der verschillende mogendheden ten opzichte van Frankryk, indien zy Lombardyen inkomt, hebben Napoleon III aangedreven iedereen oogenblikelyk te verzekeren.

OOSTENRYK — Zaturdag laetsleden zyn er dertig duizend Oostenryksche soldaten, geheel het derde legerkorps, naer Italien vertrokken. Alhoewel men zich verwachtte in Italien, versterkingen naer de garnizoenen der versterkte plaetsen van het Lombardisch-Venetiaensche ryk, te zien aenkomen, heeft dit aanzienlyk getal troepen, eenen rampzaligen indruk op het Italiaensche volk gemaakt. Maer, alhoewel Oostenryk eene oorlogszuchtige houding aanneemt, zal het toch denzelven niet verlangen, want deze kan byna niet ontstaan zonder dat Frankryk zich er mede bemoeije. Wat de hulp betreft, die Oostenryk van Pruisen zou verwachten, daer stellen zich twee redenen tegen. De eerste is, dat de liberale staetkunde, door de regentie te Berlyn ingehuld, niet overeenkomstig is

met die, door Oostenryk gevolgd; de tweede, die niet min magtig is dan de eerste, is dat Pruisen den eersten rang in Duitschland verlangt en hygevolg niet kwaed zoude zyn Oostenryk vernederd en verkleind te zien door het verlies van Lombardyen en Venitien. Doch men leest in den *Journal de Bruxelles*, dat Pruisen, zoo het schynt, op het punt is een verbond van neutraliteit met Rusland aen te gaen, niettemin, de neutraliteit van Pruisen is aen vele kansen onderhevig.

ITALIEN. — Eene redevoering door koning Victor-Emmanuel, by de opening der Piemonteese kamers uitgesproken, heeft veel gerugt gemaakt. Zie hier hoe hy eindigde :

« De gezigteinder is niet helder, doch men moet de toekomst besluit-vol afwaachten. De toekomst zal gelukkig zyn, want onze staetkunde is gegrond op het regt, de liefde voor de vryheid en het vaderland. Piemont is een kleinen staet, doch hy is groot in den raed van Europa, door de grondbeginselen die hy vertegenwoordigt, en door de toegenegenheid, die hy inboezemt. Terwyl hy de verdragen eerbiedigt, is hy niet ongevoelig aen de smertkreten van Italien. Verwachten wy besluitvol de dekreten der Voorzienigheid. »

Die redevoering is gevolgd geworden van langdurige toejuichingen, en van de geroepen van : *Leve de Koning!*

Volgens brieven uit Milanen, van den derden dezer, is Milanen in eenen zeer ongelukkigen toestand. Vele huisgezinnen verlaten reeds de hoofdstad van Lombardyen, en Aertshertog Maximiliaen, welke de grootste pogingen aenwendt om de bevolking gerust te stellen, kan niet te baet komen.

Het Oostenryksche leger, reeds in Italien vereenigd, bestaet uit dry legerkorpsen, en wanneer het aanzienlyke versterkingen zal ontvangen hebben, die het nu worden toegezonden, zal het een effectief aanbieden van 100 tot 120 duizend mannen. Graef Guilaay, die hoofdbevelhebber van dit leger is, heeft al zyne luitenanten en zyn hoofdkwartier te Verone byeen geroepen, ten einde zich met hen te verstaen, en de bevelen te geven voor alle mogelyke gebeurtenissen.

Een dagblad van Turyn meldt dat gansch de bevolking der provincie Pavia de belasting aen 't Oostenryksche gouvernement weigert te betalen, en dat degenen der inwooners, die bereid zouden zyn om die te betalen, in doodsgevaer zouden verkeeren.

De *gazette Piemontaise*, schryft het volgende :

De *gazette officielle de Vienne*, de zending in Italien van versterkingen van troepen aengekondigd hebbende, heeft het Piemonteese gouvernement gemeend de verwyderde garnizoenen kort by en te moeten verzamelen, zonder nieuwe krygers onder de wapenen te roepen.

Men schryft uit Milanen den 15 January : aen de poorten der stad heerscht eene groote strengheid ten opzichte van die in of uit gaen, en de grenze is nauw bezet; men heeft er eenige regimenten verdeeld.

De universiteit van Padua, de tweede van het koningryk, is gesloten, De oorzaken dezer maet zyn nog onbekend; men spreekt van eenen opstand der studenten, ter gelegenheid der lykdiensden van den professor Lambra, over eenige dagen overleden.

De Aertshertog is op het punt te vertrekken, men heeft reeds zyne koetsen en een gedeelte zynere meubelen weggezonden.

ENGELAND. — De wekelysche dagbladeren van Engeland, min omzigtig dan het meestendeel der dagelysche bladeren, drukken regtzinnig hun gedacht uit, over de toevalligheid eener samenschokking in Italien. Zy gelooven aen de mogelykheid van den oorlog, en raeden hun land aen, zich in eene neutraliteit te houden, geboden door de engelsche belangen en door de gevoeligheid van Engeland voor de Italiaensche zaek.

Men deelt ons het volgende Artikel mede dat wy geerne in onze kolonnen opnemen.

Over de Alkoolen of Sterke Dranken.

Niemand zal onze inzigten in kwaed uitleggen, naer wy verhoppen, noch gelooven dat wy, by het nederschryven der volgende regelen, byzondere persoonen willen aenvatten. Ons doel is gansch en geheel anders, en kan ten minste hun ten nutte strekken, die niet weten wat gevaren gewoonlyk het gevolg zyn van het overmatig gebruik der sterke dranken.

Een groote vlaemsche schryver die het byzonder daerop gemunt heeft, het volk, in zyne bekoorlyke verhalen, nuttige lessen in te geven, en hetzelfde voor te houden al wat hun huiselyk geluk kan uitmaken, heeft het zich niet onweerdig geacht zyne zoetvloeiende pen te leenen aen het afmalen eens tafereels, waerin hy de afschuwelyke gevaren optelt die byna altoos de gevolgen zyn van het misbruik waerover wy spreken. Dit boek heet : « *De Plaeg der dorpen*. Wy zouden er geerne byvoegen : « *en der steden* »

Het overmatig gebruik der Alkoolen of sterke dranken, verdoort het hart, verdooft de goede gesteltenissen des hoofds, krenkt het zenuwstelsel, maekt het ligchaem lui en laf, en verzwakt de sterkste en

Deze Feuilleton is getrokken uit de heerlyke werken van den Burggraaf van Walsh. De vertaling ervan hebben wy overgenomen uit een werk dat in 1850 te Antwerpen verschenen is, in de drukkerij van J.-P. Vandieren en Comp.

GUSMAN DE VERVLOEKTE.

I.

Schoon en edel is de hooge vierkante toren van den Alcazar van Segovië. Boven alles steekt hy zyne kruin uit, met kantelen bekroond, als de trotsche koning dier stad.

Reeds in 1220 had Alfons van Almares, op eene reusachtige granietrots, welker voet in sombere diepten verdwynt, een magtig kasteel gesticht, als eene voorwacht, om zyne bakermat de oude stad der Segoviërs, te bewoonen. Zyn kleinzoon, Alfons III, vond de heerlyke en vaderlyke woning stevig en uitgestrekt, doch, meermalen herhaelde : By de kracht eens reuzen voegt zy niet de ontzagwekkende majesteit; men zoude zeggen, dat zy op den berg nederligt; ik wil dat zy overeind sta en dat men ze van verre zie. Aenstonds had hy zich aen het werk begeven; want Alfons van Almares, de derde van dien naem, had eenen wil, die niet oogenblikelyk door zyne bewerkstelling zigbaar werd. Voor hem was de opvatting en de uitvoering eene en dezelfde zaek; in zyne gedachte, moest de wil eens mans van yzer zyn, gelyk zyne wapenrusting en zyn zwaerd.

Met zulke mannen gaen de ondernemingen spoedig voort : ook bepaelde weldra het kasteel der Almares zyne hoogte niet meer tot die van het uitgestrekte vierkante gebouw, op de hoogvlakte der rots gelegen. Weldra verhiel de trotsche toren boven op den voornaemsten ingang van den Alcazar geplaetst, zich in de wolken.

Alfons had acht zonen, en hy droeg aen ieder hunner een van de acht torentjes op, welke de groote toren schynt te dragen, als eene moeder, die hare kinderen in hare armen opheft, om hun den hemel te wyzen.

Toen die acht torentjes met hunne gekertelde kanteelen en hunne moordgaten voltooid waren en twee honderd voet boven de rots in de lucht hingen, bragt er de heer van Almares zyne zonen; en aldaer zegde hy tot hen : « ik schenk aen ieder uwer een van deze torentjes en elk van dezelve zal een uwer namen dragen; doch ik voeg eene voorwaarde by dit geschenk : voor aler af te klimmen tot by uwe moeder, die vreesd zoo hoog op te stygen, gaet gy my zweren, dat zoo ooit de woning onzer familie wordt bedreigd, gy naer uwe torentjes zult snellen, op welke plaetse gy u ook zult bevinden, om uwe bakermat en die uwer voorgangers te verdedigen. »

Alstoen legden de acht zonen van Alfons III, op het platte dak van den nieuwen en heerlyken slottoren, hunne handen in zyne hand en zwoeren hunnen eersten eed.

« Het is wel, zegde de ridder, ik heb uwe trouw ontvangen,

en ik reken er op... » Daarna voegde hy er by, met eenen fieren glimlach : « Hier zyn wy zoo dicht by den hemel, dat het niet goed zoude wezen eenen valschen eed te doen; want de Engelen Gods hebben u kunnen hooren.... Ik vrees niets, ten dien opzichte.... Wy zyn uit een bloed gesproten, dat geen menneed kent.... Ook heb ik op steen de spreuk doen snyden van mynen voorvader Fernand :

« GLORIA MEA FIDELITAS. »

Zoodra ze in de groote zaal terug waren gekeerd, zegde hun de bleeke en ziekelijke burgvrouw : « Ik heb uwen eed niet kunnen hooren, maer ik heb hem gezien; ik had my op het grasperk doen brengen, en ik verzeker u, myne waarde zonen, dat gy schoon om zien waert, zoo dicht by de wolken, uwen edelen vader omringende; en daer ik niet tot by u konde komen, zoo zyn echter myne wenschen tot u opgeklimmen. »

Al wordt de adelaer oud, toch verlaet hy nog zyn nest, om de zon in het gezigt te gaen zien. Ofschoon reeds bejaerd, kon Alfons in het slot niet blyven, dat hy zich had gebouwd. De oorlogsgerechten waren tot zynen berg gekomen, en hy was met zyne zes oudste zonen vertrokken, om de kruisvaen te gaen verdedigen. Nadat de yzeren man (zoo noemde men hem in de landstreek) het slot verlaten had, werd er het leven minder gestreng.

De edele echtgenoot van den burgvoogd, teeder en lydend, had geen wil om dien van de zonen tegen te gaen; die by

bestgebouwde *Constitutien*. Gelyk de te zeer bevochtigde aerde dampen ten hemel opzendt die naer omhoog stygen, den gezigteinder verdooven, en de zon als met eenen sluier bedekken, zoo klimt de overdadige drank naer het hoofd toe, bederft het hart op zynen doortogt, en dooft de glans des geestes, en de vermogens van het genie uit. Wee den ongelukkigen wiens lichaemgesteltenis dan niet sterk genoeg is om de vergiftige uitwerkselen des dranks te overmeesteren. Zinneloosheid staet voor zyne deur, en onbewustheid van zich zelve zal zyne ziel binnendringen.

In Engeland heeft men laetsleden eene statistiek of optelling gemaekt der zinneloozen welke in de gezondheids-huizen de schuld boeten hunner onvoorzigtigheid, en uit die statistiek is gebleken dat op een honderdtal zinneloozen, er drie-en-zeventig zyn die dit ongeluk aen de sterke likeuren te danken hebben.

Die dranken, te veel genomen, verdorren het hart, hebben wy boven gezegd. Immers, leert de ondervinding niet dagelyks meer en meer dat de walgelykste hartstogten kinderen der overtollige likeuren zyn, en dat zy het hart, den zetel der edele gevoelens, der verhevene gedachten en der zelfs verlooehening, tot eenen afgrond maken waer uit niets dan dampen en vergiftige uitwasemingen opryzen. Daer waer de edele gevoelens zouden moeten troonen, zetelt het zelfbelangen of het egoïsmus.

Zy dooven den geest uit, en verzwakken het geheugen. Een vuer, hoe klein het ook moge zyn, onder een dikken balk gesteld, zal denzelven vertereeren, zoo men het niet op tyd uit dooft. Eene lamp die smoor van zich weggeeft, en die altyd op dezelfde plaats staet, al brandt zy nog maer met poosen, zendt haren rook tegen het gewelsel der kamer op, en hoe wit dit laetste ook zy, veroorzaekt de rookende vlam er eerst een klein zwart plekje, en maekt er eindelyk eene groote zwarte ronde uit, dit het gansche gewelsel, en de gansche kamer tot onsieraed strekt. Zoo is met het geheugen en den geest gelegen. Eerst verliezen die twee *faculteiten* wat, daarna meer; en gaet de gewoonte voort, dan dooft zy de twee schoonste begavingen, die ons de Schepper gegeven heeft uit, zonder dat zy ooit wederkomen.

Waren wy niets dan lichaem, dan zyn de gevaren niet minder. Wat is immers de mensch die overtollig gedronken heeft? — De ouden en wy nog heden, vergeleken hem aen een dier. Zyne krachten verspillt hy, zyn werk wordt veronachtzaamd, en de armoede met al haer akelig gevolg rydt hem op de hielen na, en eene vroegtydige dood wordt zyn aendeel.

Om hunne kinderen van dien schandelyken drift af te keeren, had een oud volk van Griekenland eene vervloekelyke in zich zelve, doch haren nuttigen kant hebbende, gewoonte aengenomen. De Spartanen deden de slaven, die anders by hen zoo wreed mishandelt werden, drinken dat zy den dieren gelyk waren. Alsdan liet men dezelve los, en liet hun voor eenigen tyd vryheid. Deze ongeluk-

haer waren gebleven. Zelfs dan, wanneer ze minder smarten hadde te lyden gehad, zoude zy nog te zwak geweest zyn, om hunne wenschen te wederstaen.

God had haer enkel geschikt om te gehoorzamen en te beminnen; maer om te geleiden, om te bevelen was zy onbekwaem. De wyngaerden de liane zyn schoon, wanneer zy worden ondersteund; maer aen zich zelve overgelaten, rigten zy zich niet op, en kunnen niemand beschutten.

De twee jongste harer kinderen, Gusman en Isidorio, gevoelden wel eenige spyt, dat zy den krygsroem niet zouden deelen, welken hunne broeders, op de voetstappen van hunnen vader gingen verwerven, doch troosten zich een weinig met de vryheid, welke thans hun leven was komen vervrolyken. Jonge edelheeren uit de omstreken van Segovië hadden kennis gemaekt met hen, en dikwyls verlieten de twee laetstgeborenen van Bianca van Almares hunne moeder, om met hunne nieuwe vrienden te gaen jagen.

Na talryke vreugdefeesten buiten 's huis, by hnnne edele naburen, kregen Gusman en Isidorio natuerlyk lust, om, op hunne beurt, de jonge lieden by hen te ontvangen, die hen op hunne feesten hadden uitgenoodigd. Eerst bragt de ziekeleyke burgvoogdes daertegen in den slechten staet van hare gezondheid en het afwezen van haren heer en meester, don Alfons van Almares; maer destyds, gelyk op onze dagen, hadden de kiuderen duizende zoete en streelende woorden, om hunne moeders te doen toegeven en tot hunne wenschen

kige smeten zich de eene op de andere, verscheurden elkander, vloekten en tierden, tot dat ze weer hunne stallen werden ingedreven. De kinderen, die ooggetuigen van dit schouwspel moesten zyn, kregen hierdoor zoodanigen walg van het overmatig drinken dat nooit gematigder volk op aerde bestaen heeft.

Een der grootste schryvers der oudheid, mischien wel reeds, een zendeling Gods, had de gewoonte te zeggen dat de beste middel die er bestond om iemand eene waarheid te doen zeggen die hy had moeten zwygen, was, van hem eene flesch met drank gevuld, voor te zetten.

De heidenen offerden hunnen Wyngod eene ekster op, omdat deze vogel altyd babbelaer en het zinnebeeld van den beschonken mensch is.

Duizend andere zaken nog zouden wy kunnen aenhalen, om te toonen hoezeer de schandelyke drift waerover wy spreken, by alle volkeren in verachting is en altyd geweest is. Men late ons toe er nog iets van te zeggen.

Wanneer de missionnarissen, het zy nu katholyke of protestantische, hetzy zelfs andere liefdadige reizigers, hunnen Godsdienst of de beschaving aen de wilden willen overbrengen komen zy nooit meer wederwaardigheden tegen als by die wilde volkeren, waer de geest des koophandels reeds heeft weten binnen te dringen, en het vergift der Alkoolen verspreid heeft. Waerom? — Omdat die menschen, zoo als by de Spartanen, dieren gelyk zyn, wanneer de drank hunnen geest verduisterd heeft, en dan het oor niet leenen aen al het goede wat men hun gratis toebrengh.

Vyftig jaren voor Christi geboorte, bestond er te Rome een held wiens wapenen, nooit iemand wederstand had durven bieden. Geheel Frankryk had hy doorloopen, als overwinnaer, zonder byna den degen te trekken. Alles deinsde achteruit, alles gaf zich over, en durfde geen kansje tegen hem wagen.

Toen hy op de grensen van Belgie kwam, vernam hy dat daer ergens een volk bestond dat nooit toegelaten had dat er sterke dranken tot hen toegebragt werden; dat zelfs de zwaarste straffen de kooplieden troffen die zich zouden verstout hebben deze waer in hun land in te voeren.

De vernuftige Cesar verstond anstonds waervan er kwestie was, en zette zich op zyne hoede vooraleer hy dit volk zou aenranden. Hy kende maer al te goed waerom die dappere helden, het gebruik der dranken in hun land niet toelieten. Hy wist, gelyk zy, dat derzelve gebruiken de zielskracht ontnemen, den geest verslappen, en den heldenmoed doen verdwynen.

Ook wat gebeurde er? — Hy die met een oogwenk zyne vyanden gewoon was op de vlugt te dryven, vond een leger voor hem staen dat vier uren lang het fortuin van Cesar in de weegschael stelde, en slechts hem alsdan de zege liet, toen allen op het slagveld gesneuveld waren.

Die mannen waren onze voorouders.

over te halen; en dona Bianca stemde er eindelyk in toe, een weinig tot haer leedwezen, men moet het bekennen, dry dagen open hof te houden; jagen, ridderspelen, dansen en banketten moesten de vrolyke uren vervullen. Zoodra had zy niet ja gezegd, by de ontwerpen van hare zonen, of zy werd omhelsd, gestreeld door hen, alsof zy nog kinderen waren geweest.... Wanneer zonen groot geworden zyn, zyn die goede oogenblikken zeldzaam voor de moeders; daerom gevoelde zy zich gelukkig niets te hebben geweigerd, ondanks eenige ligte gewaerwordingen van spyt.

Donderdag was er steekspel op het grasperk van het kasteel, en onder de puntbogige portieken, die deze eereplaats omringden, waren er stellaedjen opgeslagen geworden voor de dames en jonkvrouwen van Segovië en uit de omstreken. De dag werd in krygsvermaken doorgebragt, en als om de burgvoogdes te beloonen voor de toestemming in de wenschen van hare zonen, werd Gusman twee malen de held van het worstelperk uitgeroepen.

Vrydags kwamen minstrels in de lange gaendery van het slot eenen vreedzamen kamp openen, dien van de poëzy en de minneliederen: Isidorio ontving dien dag eene kroon van roozen en lauweren, en zyne moeder weende van vreugde, toen zy het hoofd van haren zoon alzo zag omkransd.

Des avonds begonnen er dansen by het licht der luchters, en zy zouden tot zonnenopgang hebben voortgeduerd, indien dit oogenblik niet bepaeld ware geweest voor het vertrek der jagt.

Eenen onzer geabonneerden zend ons den volgende brief:

Sint-Truiden, den 18 January 1859.

Mynheer de Opsteller,

Ongetwyfeld heeft Sint-Truiden met het grootste genoegen De HOOP zien verschynen, en zekerlyk zal ieder burger, welken de eer zyner vaderstad ter herte ligt begrepen hebben dat er eene ledige plaats was aen te vullen. Nogthans is in alle menschelyke zaken, vooral in alle nieuwigheden hoe nuttig ook, de vrees met de hoop gemengd en gy zult het een' uwer medeburgers niet kwalik nemen indien hy zich des-aengaende vryelyk uitdrukt.

Ik zal vooreerst zeggen dat de titel welken het blad draegt my eenigzins doet nadenken. Hedendaags immers worden de woorden voortgang, hoop en toekomst zoo verkeerd begrepen en zoo schandig misbruikt dat men gewoon is by ze te hooren uiten eene nieuwe hersenschim te gemoet te zien, en onder de namen voortgang, hoop en toekomst verbergt men al te dikwyls de overdrevene zucht naer nieuwigheid en de rampzalige streving naer de omverwerping van alles wat tot hertoe de ziel der maetschappy heeft uitgemaekt. Uwe geloofsbelijdenis schynt te willen verzekeren dat dusdanig het doel van De HOOP niet is. Evenwel dunkt het my dat diegene welke uwe pooging verlangen te ondersteunen volgeerne eene klare en nauwkeurige uitlegging zullen lezen.

Eene tweede vrees die ik U verlangde mede te deelen is deze: zal De HOOP ons niet te dikwyls met beschimpingen tegen hare aenvallers komen vergasten? Er valt niet te twyflen of zy zal eenige tegenstrevers vinden. Mogen wy van haer verwachten dat zy zich zelve dan niet zal verlagen, en wanneer zy gedwongen zal zyn zich te verdedigen, hare lezers weten te eerbiedigen en hun geenen spreektrant zal doen hooren die aen de straat alleen gepast is en niet te min dikwyls in de dagbladeren aengetroffen wordt.

Een derde vrees is my ingeboezemd door den laetsten volzin van uw *Kort overzicht van het jaer 1858*. De HOOP schynt te betreuen dat men (den Leeuw van Waterloo) niet hebbe « doen gryzen op de puinen van het handelryke en hoogdravende Londen. » Zoude De HOOP het goede bestand van Frankryk met Engeland niet als een waer geluk voor Europa aanzien? Zoude zy door hare liefde tot Frankryks eer aengezet niet goed vinden dat beide mogendheden wedyveren om meer en meer hun zoo nuttig verband te handhaven en op elkander geenen anderen zegenaepel dan dien der edelmoedigheid trachten te behalen.

Indien deze dryvoudige vrees door de klare uitlegging van De HOOP verdwynt, dan geloof ik, zullen alle goeddenkende burgers belang in haer bestaen stellen, en ik zal lang het genoegen hebben, hoop ik, my te noemen,

Een uwer geabonneerden.

Hier op antwoorden wy:

Daer wy, ons dankens, in het eerste nummer der HOOP, genoeg getoond hebben dat de gematigheid, by het daerstellen van ons dagblad, in alles onze geleidster zou zyn, hadden wy ons voorgesteld van aen geene aenvallen te antwoorden.

Doch, vermits de bovengemelde brief geen aenval is, maer eene vraag die ons dwingt eene breedere uitlegging onzer inzigten te geven, of daer het eerder, om het goed te zeggen, eene afvraging is, voldoen wy zooveel te liever aen het verlangen deszelfs opsteller, dat de schryver er van opregt zyne denkwyze durft te berde brengen, en dit in gematigden styl gedaen heeft.

Op zyne eerste vraag die niets anders wil zeggen dan: « Van wat kleur zyt gy, » antwoorden wy als volgt.

Ons dagblad draegt den naem van De HOOP.

1° Omdat het *hoopt* te St.-Truiden een bestaen te vinden, lot dat andere dagbladen, in vorige tyden nooit te beurt is gevallen.

2° Omdat het, niet tegenstaende al de schrikkelijke oorlogsgeruchten die er wyd en zyd verbreid worden, hoopt dat de vrede niet in Europa zal gestoord worden.

De dag van het steekspel was gelukkig geweest, die van de minstrels en de dansen vervuld met vermaken.

De dag der jagt was slecht en vol teleurstellingen: — de wind was te hevig, de grond te droog, de wildsporeu onduidelijk; de honden hadden hunne pligt niet gedaen, en de hert, na twee of drie malen op eenen grooten afstand gezien geweest te zyn, was niet kunnen afgejaegd worden.

» Welnu, had Gusman geroepen, wy zullen morgen op nieuw beginnen.

— Morgen is het zondag, sprak Isidorio stil.

— Zwyg, antwoordde zyn broeder, zondag of niet, wy moeten morgen een' hert hebben...

— Moeder zal niet willen...

— Zwyg, zeg ik u; zy zal niets weten van onze jagt, dan als wy reeds verre weg zullen zyn; knoot en kermpyt zy alsdan zoo zullen wy het niet hooren...

Die woorden waren stil tusschen de twee broeders gewisseld geworden, terwyl zy nevens elkander reden. Terug op het kasteel, gaf Gusman aen de jagtbediendeu geheime bevelen voor des anderdaags. Alles moest in stilte gebeuren, en het vertrek uit het kasteel een uer voor zonnenopgang plaats grypen.

(wordt vervolgt.)

Daer is de gansche uitlegging van den tytel onzes dagblads.

Wat nu de slechte uitlegging aengaet die men van dien tytel zou kunnen geven, by voorbeeld, meinen dat daer zoo iets van het socialisme zou onder verscholen zyn; geloof ons vry, daer is niets van.

De HOOP blyft de Hoop, wy hebben nooit gezien dat die verhevene gave by hen bestond die kwade gevoelens in hun hart koesterden. Zy, wier zielen, (Catalina, Mazzini en consorten) hoop in hunne harten meenden te gevoelen, hadden geene hoop, maer vormden slechts ontwerpen van wrack tegen de maatschappij die hen tot stand gebragt had.

De HOOP meende dit alles in haer eerste Artikel genoeg gezegd te hebben.

Wat onze kleur betreft waer de opsteller des gemelden briefs schynt naer te vragen; welnu ziet hier het antwoord van De HOOP.

De HOOP is geenszins Veullots, en nog minder Frères gezind, Maer zy houdt schrikkelijk veel van eenen man die thans in Frankryk veel gerucht te wege gebragt heeft; en die man heet Graef de Montalembert. Vaste overtuiging van principen, zuiver geloof, ootmoedig kind der kerk, onverschrokken pennenstryder, geduchte tegenstrever, van alle kanten schoon, op welke zyde men hem ook keere, altyd zich zelf, geen mouwveger, geen eerzuchtige nog heerschzuchtige, geen kruiper, dus ook geen vleijer; dat zyn de hoedanigheden welke die groote man in den hoogsten graad bezit, en dien wy daerom niet vreezen na te volgen.

Hola! Dat is te veel gezegd! Gy kleine HOOP van Sint-Truiden! gy neemt Mynheer De Montalembert voor patroon! En waerom niet? — Het kleine riet stond wel onder de schaduw van den grootschen en trotschen eik.

Zal De HOOP ons niet te dikwyls met beschimpingen tegen hare aenvallers komen vergasten? — Mogen wy dan verwachten dat zy zich zelve niet zal verlagen?

Wat duivel kan nu dit gedacht ingegeven hebben? — De HOOP verzekert met handen en voeten dat zy alle Hoogenaemde partyschap zal vreemd blyven. Daerenboven is zy in zoo stillen en eenvoudigen styl opgesteld als het mogelijk is om zich door een ieder te doen verstaen; wat dan aenleiding tot zulke vraag geven kan, dat weten wy niet of kunnen het niet beseffen.

Wy gelooven dat eenieder verplicht is zynen evenmensch zoo beleefd en zoo min schimpachtig te schatten als hy zelf is, ten zy er bewyzen van het tegenovergestelde bestaan. Nu, wy vinden niet, by het op nieuw doorbladeren der HOOP, dat er een enkel woord in bestae, dat maer van verre reuk naer de straet heeft. Wy meenden zelfs dat zy zeer beleefd geweest was, en heeft ze hier in gemist, dan komt het daeruit voort, dat zy voor de eerste maal de breede wereld intrad, en bygevolg nog hare wereld niet kende. Men moet al veel aen een opgroeiend kind vergeven, wat men aen grootgewordenen ten feile zou opleggen.

Men zal toch, hopen wy, voor geene straetwoorden aenzien de uitdrukkingen van *Krinolien* en *genevermans*. Ware het zoo, wy zouden ons verbeteren, en die woorden niet meer gebruiken; edoch, dan zouden wy ons het voorrecht behouden van te zeggen, dat wy de uitdrukkingen van *Crinoline* en *Ivrogne*, dagelyks, meer dan eenmaal, in de ernstigste gazetten der hoofdstad en andere steden, tegen komen, en zoo die woorden in de ernstige dagbladen niemand kwetsen, dan mag men ze ook ten laste niet leggen aen De HOOP, welke ernstig is of het ten minste wil worden.

De HOOP schynt te betreuren dat men den Leeuw van Waterloo niet hebbe doen grynzen op de puinen van het handelyke en hoogdravende Londen.

Dat is nu eens vlak er tegen geslagen. Wy gelooven hier, regt uitgezegd, dat de schryver dezes briefs ons niet verstaen heeft, of wy zouden ons op eene onverstaenbare manier moeten uitgedrukt hebben. — Dit laatste gelooven wy niet.

Ziehier wat het gedacht der HOOP geweest is. Zy hoopt dat de vrede, wiens weldaden zich zoo gunstig over gansch Europa uitstrekken, voort zal duren, en niet gestoord worden. Om dit gezegde te bekrachtigen, haelt zy de merkwaardigste gebeurtenissen aen van 1858, gebeurtenissen waer van iedere op zich zelve, eene toorts inhield die Europa in vuer en vlam kon zetten, byzonder de gepoogde moordpleging op den persoon van den keizer van Frankryk.

Wat gevolg trekt nu De HOOP uit dien voorval? — Zy vergelykt de gebeurtenissen van 1858 aen die welke later zouden kunnen plaats hebben, en wil zeggen dat, indien de oorlog niet uitbarstte is by de moordpleging op Lodewyk Napoleon gedaen, er nog vele sterkere beweegredenen moeten opkomen, om den tweedragt-appel te werpen tusschen de mogendheden van Europa.

Frankryk stelt Engeland eene regtveerdige vraag voor: Engeland weigert.

Engeland komt zoo juist eerst uit eenen oorlog die haer het puik harer krygers afgemaed heeft, en ziet zich kort daer op, doer den oproer der Indien, in de netelachtigste gesteltenis geplactst.

Had Frankryk den kwaden weg ingeslaen, en zich dien toestand harer mededingster willen ten nutte maken, zou zy dit gemakkelijker hebben kunnen doen dan ooit. Frankryks regeerende vorst is wys genoeg geweest om zich niet door den volkstromen laten mede te slepen. Dus; heeft hy geenen oorlog gezocht in de voordeelige gelegenheid die hem de omstandigheden opleverden, zooveel te minder nog zal hy het doen in min gunstige gesteltenissen.

Ziedaer wat De HOOP heeft willen zeggen, en dit ook was het bewys dat zy wilde geven tot staving van hetgeen zy zegde over de voortdurende vrede.

Om geene hoogenaemde achterdocht te laten bestaan, herhalen wy nog eens wat onze echte geloofsbelydenis is.

Wy zyn constitutioneele katholyken. Katholyk waren onze voorouders, en wy zyn het ook.

Schimpschriften zullen uit hare kolonnen verbannen worden, wy herhalen het nog eens. Aen geene verlaging zal zy zich pligtig maken, dewyl hare opstellers zich fier daarop beroemen van zich nooit verlaegd te hebben. Op slecht ge-

gronde aenvallen zal zy niet antwoorden, en komt men haer met beuzelareijen aen, zal zy zich veroorloven zachtjes stil te zwygen. — En eindelyk, zy zal het bondgenootschap tusschen Frankryk en Engeland gerust laten; en moet er somtyds oneenigheid tusschen die twee landen uitbarsten, wy verzekeren op ons woord van eer, dat De HOOP er niemandal zal kunnen aendoen, ten zy de Heer een mirakel voor haer deed, hetgene niet te veronderstellen is.

Landbouw-Vergaderingen.

Worden tot leden der provinciale landbouw-vergaderingen benoemd:

In de provincie Limburg.

Voor het 4e Landbouw-district, M. Th. de Pitteurs-Hiegaerts, te St.-Truiden, aftredend lid;

Voor het 6e Landbouw-district, M. G. de Fastré, te Kerniel, aftredend lid;

Voor het 9e Landbouw-district, M. F. Dreesen, te Bree, aftredend lid;

Voor het 9e Landbouw-district, M. Foelen, veearts van het gouvernement, te St.-Truiden, aftredend lid.

Onlangs heeft men in de bibliotheek of boekencas van een klooster te Belem, in Portugael, een verslaggeving ontdekt van Joannes Nicot, heer van Villemain, die in het jaer 1560 afgezaat van Franciscus de tweede, koning van Frankryk, by het hof van Portugael was.

In dit verslag geeft Joannes Nicot te kennen dat een vlaemsche koopman hem een kruid van afzonderlyke soort en van buitengewoon smaek aengeboden heeft, en dat gansch byzondere uitwerkselen op den neus en in het gehemelte des monds te wege brengt.

Dit kruid was niets anders dan de tabak die toen in Europa onbekend was.

Jammer is het dat Mynheer Nicot ook den naem dezes vlamings niet geeft. Het zou weder een Belg te meer zyn, die zyne schouderen zou geleend hebben om er vreemden laten op te krupen.

Verloren Maendag. — Van voor ons geheugen is de eerste maendag van het jaer in het land bekend en gevierd onder verschillende namen: zoo zegt men in het vlaemsch: *verloren, verkoren en verzworen maendag*. Wy denken dat het onze lezers aengenaem zyn zal hun hier over eenige verlichtingen te geven.

De naem van *Verloren Maendag* komt waarschyndelyk daarvan af, dat deze dag in de ledigheid wordt overgebragt en dat de werklieden er door hunnen dagloon verliezen. Er zyn nog menschen die gelooven dat deze dag aldus genoemd wordt omdat het kind Jesus, door zyne ouders alsdan verloren is geweest. Dit gedacht is in het algemeen in Vlaenderen gevolgd.

Te Yperen zegt men gewoonelyk *verkoren maendag*, en te Dixmude wenschen de werklieden het pratiek hunner meesters eenen gelukkigen *verkoer*, eerder dan hun een gelukkig nieuwjaer te wenschen.

Kiliaen, wiens gedacht over deze zaak alsook over meer andere ongetwyfeld van enig gewigt moet zyn, zegt dat deze dag *verkoren* heet, omdat men certyds de gewoonte had de magistraten te kiezen en in te stellen; men noemt hem nog *verloren*, omdat men dezen dag in zwalgen en vermaken doorbrengt; eindelyk noemt men hem *verzworen*, omdat de magistraten onmiddelyk na hunne kiezing zwaeren moesten, hunne pligten nauwkeuriglyk te vervullen en over hunne onderdanen voor het welzyn dezer laatste te heerschen.

In Holland draegt deze dag nog andere namen, die, op weinig verschil na, dezelfde beteekenissen hebben dan de voorgaende.

Sederd lang reeds klagen ontrent alle burgers over de voortgaende duerte van alle soort van vleesch. In ander e steden houdt men zich niet te vreden met klagen, maer men gaet tot daedzaken over.

Te Brussel, in eene der voorsteden, heeft er zich zelfs de gemeente-raed mede gemoeid en de poogingen der medeburgers gestaeld, om de slagters tot afslag te krygen. Overal slaen de Burgers byeen, schaffen zich de beste slagtdieren aen, en eten de helft beter goedkoop vleesch dan wy.

Te Antwerpen en Leuven heeft men reeds over lang dezelfde maetregels genomen, en het schynt, dat in Antwerpen byzonder, de vleesch-verkoopters tot veel betere gevoelens gebragt zyn.

Dezelfde ziekte der beenhouwers, van altyd maer even duer te blyven, bestaet ook in Frankryk, want wy lezen in een dagblad dezer week, dat de stad *Autun* het voorbeeld der Belgische steden nagevolgd heeft.

Zyn onze klagen ongegrond? Wy gelooven het teenemaal niet.

Iedereen is het bekend, dat de slagtheesten van alle soort sederd acht maanden uitermate goedkoop geweest zyn, en dat het vleesch nogtans geene duit afgeslagen is.

Het is insgelyks bekend dat de kleine boeren, door de gedurige droogte, die den ganschen zomer geheerscht heeft, mangel aen voeder gehad hebben, en tegen wil en tegen dank gedwongen geweest zyn zich van hun beesten te ontdoen om ze niet van honger te laten sterven.

Deslagters hebben zich dit zeer behendig ten nutte gemaakt, de dieren voor half geld gekocht, en nogtans kost ons de halve kilo altyd het zelfde geld.

Wy willen wel dat iedereen, wie het ook zy, eene goede daghuur met zyne stiel of handel winne, maer, ons dunkens, is het ook billyk dat er een regtveerdig evenwigt bestaet tusschen den prys der gekochte dieren, en den prys van het vleesch dat er van voortkomt.

BINNENLAND.

Dynsdag acht dagen omtrent zes ure s'avonds, kwam M. de doctoer Boëns, van Charleroi, in zyn rytuig van Marchienne-au-Pont terug. Wanneer hy aen de bareel van den yzeren weg van Leuven kwam, hield hy zyn peerd stil, en vroeg aen den garde, een geheel jong kind, gelyk het schynt of hy kon door gaen en of de bareel van de twee kanten open was.

Den garde zegt ja, en verzoekt M. Boëns zich te haesten, om dat een trein van koopwaren op het punt was aen te komen.

M. Boëns jaegt het peerd op den draf voort, maer nauweyls hadt het enige voetstappen geloopt of het viel; de koord die tot bareel diende, was niet ontspannen. Gelukkiglyk had de snelheid van het peerd ze gebroken, zoo dat het in plaats van achterwaerts, voorwaerts viel: wy zeggen gelukkiglyk, want de konvoi kwam aen, en een groot ongeluk zoude kunnen gebeurd zyn indien de koord niet gebroken had.

Dit voorval bewyst nog eens de gevaren welke blyven voortduren aen onze poorten door de ongenoegelyke middelen van zekerheid door de compagnie van Leuven genomen.

(*Journal de Charleroi.*)

— Men schryft van Doornik den 14: « Een ongeluk is gisteren middag, by M. Alexander Lefebre, in de brouwery Florent, te Taintegnies voorgevallen. Een der brouwersgasten, welke de twee ketels ledig gemaakt had, viel in een hunker, waer de hop nog in was. Men weet niet hoe lang deze ongelukkige in dezen toestand gebleven is, want op dit oogenblik was hy alleen in de brouwery, maer wanneer een zyner makkers hem uit den ketel trok, had hy geheel zyn kennis verloren.

Op het oogenblik was het geheel personeel van de winning op de been om den ongelukkigen werkmans by te staen, welke dusdanig gebragt was dat zyn vel, wanneer men hem zyne kleederen moest uittrekken, in stukken viel. M. de doctoer Delemarre, welke men haestiglyk geroepen had, kwam op het oogenblik naer Taintegnies waer hy, van het eerste onderzoek af, den ongelukkigen toestand van den man niet verborg.

In der daed, deze overleed 's nachts in de afsgryselykste pynen welke hy met moed onderstond. Deze brouwer, wiens familie te Ansercil woont, was omtrent veertig jaren oud, en laet eene vrouw met drie kinderen achter.

— Over eenige dagen is er in de Augustynen kerk te Antwerpen een dief ingeslopen, dewelke het Lieve-Vrouwenbeeld eene gouden ketting ontgenomen heeft. In zyne haestigheid heeft hy ze op den vloer laten vallen, en men heeft er stukken van op de steenen weder gevonden. De godvruchtigen die gewoon zyn deze kerk te bezoeken, hadden deze ketting met eene nog rykere vervangen, zy komt insgelyks te verdwynen. De dief of de dieven zyn tot heden nog onbekend.

— Men schryft uit Antwerpen, 15 January.

De beweging onzer have van verledene week is tot de aankomst van 28 schepen geklommen, waer van twee van Nieuw-Orleans.

Het getal zeevaarders, welke onze have gedurende het jaer 1858, bezocht hebben in van 22,254, hoorende aen alle volkeren toe. In dit getal zyn niet begrepen de manschappen der oorlogschepen die in onze have geweest zyn.

— Men schryft van Brugge, 15 January.

Gisteren na middag, naby de brug der Molens, is het kadaver van den heer Rousseau, kapitein in het 6^e linie-regiment, uit de waters van het kanael getrokken geweest.

Eenige dagen waren er al verlopen dat Rousseau op het appel achterbleef, en men wist niet wat van hem geworden was.

Volgens de onderzoeken welke men gedaen heeft, is Rousseau de stad langs Sint-Catharina poort uitgetreden, men heeft zyne voetstappen kunnen naspeuren tot op het gehucht *Steenbrugge*, waer eenige personen hem gezien hebben. Het is op deze plaats, gelyk men geloofd, dat hy einde aen zyne dagen gesteld heeft met zich in het kanael van Gend te werpen, van waer de stroom zyn lichaam zoude medegesleept hebben, tot op de plaats waer men het uitzoekt heeft.

M. Rousseau was een zeer bekwaem officier; hy was maer 40 jaren oud. Over eenigen tyd merkte men, volgens hetgeen men verhaelt, manieren welke aen zyne gewoontens vreemd waren, en vele lieden die met hem omgingen geloofden dat hy van zyn verstand was.

— Eene moordpooging heeft maendag tot Mechelen plaats gehad.

Het is Mme weduwe Lombaerts, moeder van M. Lombaerts, kapitein in de Minimes-kerk te Brussel, die op het punt is geweest het slagtoffer van dit gruwel te worden.

'S morgens, tusschen 6 en 7 uren, ontving Mme Lombaerts nog te bedde, eenen eersten slag boven het register-oog; de moordenaar had ze geslagen om ze te dooden, en daertoe had hy zich van een yzer, welke men eenen sleutel geloofte te zyn, bediend.

Na dien slag heeft het slagtoffer om hulp geroepen. Toen de kwaaddoener zag dat zy nog leefde, heeft hy ze met vuistslagen willen ombrengen. De meid die in dezelfde kamer sliep is de straet opgevlucht, alwaer zy eenige werklieden die naer de statie van den yzeren weg gingen, om hulp gebeden heeft.

De doctoer Thys heeft het slagtoffer het eerste verzorgd, en in weerwil harer kwetsingen, is zy in eenen zeer voldoende staet.

In den dag is de Tribunaal van Mechelen, en een geneesheer, de doctoer Peeters naer de plaats gekomen waer het gruwel gebeurde.

De misdaed is voorgegaan of gevolgd geweest van eenen gelddiefstal. De politie heeft nog de pligtige niet ontdekt.

Den zelfden dag is de meid achter het slot van het prison van Mechelen gezet. Van woensdag is zy afzonderlyk gehouden.

— Een diefstal met inbreuk is gepleegd geworden te Poperinghe, in den nacht van den 15 dezer maend, in het buitenhuis van M. den baron de Saint-Mars. De dieven hebben een menbelstuk opengebroken en hebben eene somme van 450 franken en eene dame horlogie weg gedragen.

— Een groot ongeluk heeft verledene week te Ostende plaats gehad. Sweetlow zoon, lag op zyn uiterste; zyn vader stond by het bed van den zieke, met de gemalin en de kinderen van dezen laatste. Eensklaps daelt de vader ter aerde neder, en sterft gelyk zyn zoon. Men kan oordeelen het droevige tooneel die dit dubbel ongeluk volgde.

— Een brand heeft verledene maandag 17 January, om 7 uren 's morgens, te Luik, in het huis van M. G. Thomas, bakker, in de *Pot d'or* straat, plaats gehad.

Het vuur is aengekomen in mutsaerden geplaatst by eenen oven die slecht uitgebluscht was. Wyl niemand kort by dezen oven huide, had het vuur zich reeds schrikkelijk uitgebreid, wanneer de eerste hulp aenkam.

Na anderhalf uer werk kon men zich verzekeren dat men gansch het vuur meester was.

De naburige huizen, als ook het deel van het huis Thomas dat tegen de straat ligt, zyn bevryd geworden, beneffens eenige schade van weinig belangen.

Men schrikt en men heeft als men denkt hoe groot de brand zou geweest hebben, indien men hem zoo seffens niet gebluscht hadde.

M. de burgemeester heeft zich een der eesten ter plaats bevonden, de werklieden bewakende en hun door zyne tegenwoordigheid aenmoedigende.

Iedereen heeft toch gedaan wat hy moest doen, en om negen uren was de brand gedaan.

FRANKRYK.

Verleden zondag, bedelde een blindeman op den steenweg van Roubaix te Tourcoing, met zynen hond aen een koord gebonden.

Een dief gaet voorby, neemt zyn mes, snydt de koord af en gaet weg met den hond, die een Caniche was van de schoonste soort; maer onzen blindeman, zich in de oogen vryvende loopt achter den dief, krygt hem en smeert zynen rug met met een goed pak stokslagen, waerna hy zynen Caniche terug neemt, bindt hem weder aen de koord, en gaet voort met de rol van blinden te spelen.

— De *Echo de Bruxelles*, schryft den 17 January.

Een schrikkelijk ongeluk heeft de ontstentenis in ons kwartier van Mourillon, gezeid *Toulonnais*, te wege gebragt.

Over eenige dagen blies de oosterwind hevig, de zee verbryzelde met geweld hare baren tegen den oever: alle onze visschers haestteden zich de aerde te bereiken. Eene enkele schuit verscheen nog alleen in de verte, by het forte Sainte-Marguerite. Hy ook, helaes, wilde eene schuilplaats tegen den storm vinden.

Welhaest zag men aen hare ongeregelde omwentelingen dat zy in een onmeetbaer gevaer was. Alle hulp was onmogelyk, en een laatste zeeslag deed ze verdwynen.

Deze schuit was door den visscher Joseph-Pierre Cordau, van het kwartier Saint-Louis en zynen jongen scheepsjongen, Marius Torché, beklommen. Gedurende dry dagen en dry nachten zonder einde van de schrikkelykste onrust, hebben eene ongelukkige weduwe met hare drie minderjarige kinderen nutteloos de terugkomst verwacht van dengenen die zy helaes! nooit meer zouden terug zien.

Eindelyk heeft de zee op den oever twee aeneengehechte lichamen nedergelegd. Deze gelegenheid legt de oorzaak uit van de dood van Joseph-Pierre Cordou, die goede zwemmer zynde, gemakkelijk den oever zoude bereikt hebben, indien hy zelf niet verdrinken was als slagtoffer van zynen heldenmoed, terwyl hy zynen jongen scheepsjongen heeft willen redden.

De arme weduwe blyft alleen met hare drie kinderen, waer er nog een van aen hare borst hangt, en waer van de oudste nauwelyks zes jaren oud is. Zy is zonder middels en in de grootste ontroofing.

ENGELAND.

Byzondere aenkondigingen met den stempel der waarheid bekleed, zyn van Cork aengekomen, en bevatten dat de zaek van de kroon tegen eenige leden van den Klub van den Phoenix grooteren voortgang gedaen heeft, als het publiek, volgens het schryven der dagbladen, wel zoude gelooven.

De wet-geleerden zyn, zoo men zegt, geheel gerust op de uitkomst, en men denkt dat het bewys tegen eenige gevangenen, van natuur is geen twyfel te laten in den geest van eenen Jury, hoegenaemd hy ook gesteld zy de vervolgingen als eene maet van groote strengheid wegens de overheid, aen te zien.

Men is verzekert dat de klas der pachters zich zorgvuldiglyk op hoede gehouden heeft en dat zy in de gevaerlyke samenzwering geen deel genomen heeft, omdat de *Jaffiers* en de *Pierres* aengehouden geweest zyn, voor het meestendeel onder de winkeliers en de werklieden.

Men voegt er nog by dat de Klubben meer aengroeiden op het einde van verledene jaer, en dat zy, indien men er geene hindernis had aengesteld, oogenblikkelyk gevaerlyke werktuigen geworden zouden zyn, in de handen van eenen John Mitchell of Thomas-Francis Meogheer, welken men nog niet ondekt heeft.

Een der getuigen heeft verklaerd dat de eed, voor zooveel hy het zich kon herinneren, luidde als volgt:

« Ik, Patrick Callaghan, ik zweer voor God, alle gehoorzaamheid te weigeren aen de koningin van Engeland, de wapens te nemen en te stryden op gestelden oogenblik, om van Ierland een demokratiek en onafhankelyk gemeenebest te maken, en blindelings te gehoorzamen aen de bevelhebbers en oversten dezer geheime samenzwering. Eindelyk, ik doe dezen eed zonder dat ik er later hoegenaemd iets aen veranderen wil. (Times.)

De feest van Kersmis, heeft eene groote magt in Engeland. Zie er hier een voorbeeld van: Kersmis-dag heeft te *Times* in zyn eerste artikel, *Londen*, een berigt verkondigd over het feest van Kersmis, en onder dien titel, heeft hy van de armen gesproken, die geene schuilplaats hebben, daarna heeft hy voorgesteld eene lyst van onderschryving ten voordeele dezer ongelukkigen te maken. Acht dagen later heeft de onderschryving zoo goed aengenomen dat zy reeds tot 200,000 pond. sterl. klom. (\$3,000,000 frs).

AFRIKA.

Brieven uit Tunis van den 11 dezer maend, zeggen dat een hevig tempeest, geduren twee dagen op de Afrikaensche kusten geheerscht heeft, en dat elf briecken of goelotten, waer onder vyf franschen, schipbreuk geleden hebben.

Onder deze noemt men de *Séraphine*, de *Adèle*, de *Olivier* en de *Amphore*.

Hunne manschappen zyn gered geworden.

AMERIKA.

Men leest in de *Courrier des Etats-Unis*, van den 27 December 1858.

Verledene week, hebben te Bever Daw (Wisconsin) een Ierlander en eene Amerikaensche vrouw, een' aerdigen stryd aengevangen: het was voor het langste te dansen, de vrouw, na eene oefening van zeven achtereenvolgende uren, is byna dood op den vloer nedergevalen; wat de Ierlander aengaet, deze heeft gedurende acht volle uren gedanst, en de jury heeft hem eenstemmig den prys van tien dollaers toegereikt. — Dat is zeker geld dat goed gewonnen is.

MARKTPRYZEN DER GRANEN TE ST.-TRUIDEN.

Middenprys voor 100 Kilos.

ZATURDAG 15 January 1859.

Tarwe	—	fr.	22,44.
Koren	—		18,24.
Haver	—		20,50.
Gerst	—		22,54.

WOENSDAG 19 January 1859.

Tarwe	—	fr.	22,57.
Roggen	—		18,24.
Haver	—		20,50.
Gerst	—		22,54.

CIVIELEN STAET DER STAD ST.-TRUIDEN.

Aengiften van den 15 tot 21 January 1859.

GEBOORTENS.

Mannelyk 5. — Vrouwelyk 6.

HUWELYKEN.

Geene.

OVERLYDENS.

Peetersil, Joannes-Josephus, echtgenoot van Anna-Maria Roose, woonende te Halle-Boyenhoven.

Walter, Bartholomeus-Christianus, oud 77 jaren, jongman.

1 kind onder de zeven jaren.

BEKENDMAKINGEN.

VERKOOP

VAN

BEESTEN,

PEERDS, LABEURS-GETUIG EN NEUBELEN.

Donderdag 3 February 1859, om tien ure 's morgens, zal *Petrus-Joannes Gysens*, uitscheidende van pachtery, in zyne wooning te Binderveld, door de Notarissen DELGEUR en VANHAM verkoopen: Dry Peerden, bestaende uit eene volle merrie van 7 jaren, een ruipeerd van 3 jaren en een veulen van 1 jaer.

Vier volgaende Koeijen, dry veersen, waeronder eene van twee jaren en twee van 1 jaer.

Zes volgaende Zeugen en dry loopers.

Twee karren, waer van een lange met twee kop-pelen raders en eene slagkar.

Twee nieuwe ploegen, dry eggen, een heksel-bank, een draeisteen, een zeikstuk en allerhande soorten van peerds en labeurs-getuig.

Een jagtgeweer en eenen jagthond

Verders alle huismeubels bestaende in schap-praeyen, ledekanten, tafels, stoelen, kisten, koper, tin, spingerief en meer andere objecten te veel om te beschryven.

Eindelyk eenen Bouw met pannen gedekt, hebbende eene lengte van acht meters en eene breedte van zeven meters, dienstig tot huis, schuer of stal.

Verkoop VAN DENNEN.

DYNSDAG eersten February 1859, om half elf 's morgens zal de heer Senateur *Theodore De Pitteurs-Hiegaerts*, officier van bet orde van Léopold, ter plaetse, ten meestbiedend en op crediet, voor de Notarissen DELGEUR en VANHAM verkoopen:

40 Koopen Dennen voor den voet afgekapt, dienstig voor bruggen, kepers en timmerhout, op *Mielen-bosch* gelegen onder Nieuwerkerken, langs den weg van het kasteel van Nieuwenhoven naer Weyer leidende.

En 60 koopen Dennen, dienstig voor hop en boonstaken, rekwerk en bakkers brandhout, gekapt liggende op het *Gebrand Lindeken*, *Gulden berg* en *Negen bonders*, gelegen ook boven het kasteel van Nieuwenhoven.

Te beginnen op het *Gebrand Lindeken*.

FABRIEK

VAN

ROODE EN BLAUWE PANNEN,

LOVENSCH EN WEYERS MODEL,

Draener Buyzen, *Refractaire Steenen*, *Plaveyen*, *Kareelen* en *Klompkens van Potaerde*, beste kwaliteit en waterdigt, (*Impermeable*.)

THEOPHILE COENEN-FINEAU, ontvanger van het Burgerlyk Hospitaal en Brouwer te Zout-Leeuw, Ridderstraat N° 54.

Heeft de eer het publiek kenbaer te maken dat hy een Fabriek van bovengemelden aerd te Zout-Leeuw heeft opgerigt, juist tegen den steenweg van Zout-Leeuw naer Dormael, omtrent honderd meters van de stad, welke steenweg korrespondeert met dien van Brussel naer Luik.

Hy recommandeert zich aen de koopers die er zoude zin in hebben, mits hem veertien dagen voor af de kommande te bestellen.

Alles aen eenen geringen prys.

NB. De blauwe Pannen aen 50 fr. het 1000, en de Roode aen 56 fr. het 1000.

KOMT TE VERSCHYNNEN.

BY DE KINDEREN MILIS,

BOEKDRUKKERS en UITGEVERS,

In de Steenstraat N° 486, te Sint-Truiden:

GÉOMÉTRIE

THÉORIQUE ET PRATIQUE

PAR

L'ABBÉ J. STORDEUR,

Professeur à l'École Normale de St.-Trond.

Prix fr. 1,50.

TE BEKOMEN BY DEZELVE.

PRAXIS ADMINISTRANDI SACRAMENTUM POENITENTIAE

PRINCIPIIS THEOLOGIAE MORALIS

accommodata

AUCTORE

F. Plo Van Der Velden.

1 Volume in-8°. 449 Pages Prix 3,50.